

PIAȚA DE ASIGURĂRI – PERSPECTIVE ȘI REALIZĂRI

Cristina DOLGHI

Catedra Contabilitate

The National Insurance System development is conditioned by the economic reforms that occur in the country; by the state policy in the field of financial market and the undertaken actions for the integration of the Republic of Moldova in the European Union.

The National Insurance System reform in the great measure depends of the improvement degree of the legislation, of the budgetary, tax, crediting and monetary politics efficiency of the state, by the quality of insurance supervision in the country and not less of the financial stability of the insurer that works on the Insurances market.

Asigurarea reprezintă o categorie economică independentă ce constituie un sistem de relații economice, care, în primul rând, include formarea din contul aporturilor persoanelor fizice și juridice a unor rezerve speciale de resurse și, în al doilea rând, utilizarea acestora pentru compensarea daunelor aduse averii în urma calamităților naturale și accidentelor, precum și pentru acordarea ajutorului cetățenilor în cazul unor evenimente din viața lor.

Dezvoltarea sistemului național de asigurare este condiționată de reformele economice ce au loc în țară, de politica de stat în domeniul pieței financiare și de acțiunile întreprinse spre integrarea Republicii Moldova în Uniunea Europeană.

Reforma sistemului național de asigurare depinde în mare măsură de gradul de perfecționare a legislației, de eficiența politicilor bugetare, fiscale, creditare și monetare ale statului, de calitatea supravegherii de asigurare în țară și, nu mai puțin, de stabilitatea financiară a asigurătorilor ce activează pe piața de asigurări.

În ultimii ani au fost întreprinse măsuri în diferite direcții ce au ridicat nivelul solvabilității, competitivității și eficienței pieței naționale de asigurare și au adus la supravegherea eficientă a activității de asigurare.

În anul 2003, la intrarea în vigoare a noului Cod civil, au fost stabilite normele juridice ale contractului de asigurare la capitolul asigurări, dar, evident, reieșind din tendința statului de a-și armoniza legislația la standardele internaționale, acestea vor fi modificate.

În procesul asigurării participă două subiecte esențiale: *asigurătorul și asiguratul*.

Asigurătorul este persoană juridică înregistrată în Republica Moldova, care deține dreptul de a desfășura activități de asigurare conform legislației în vigoare.

Asigurat este declarată persoana, care are încheiat un contract de asigurare cu asigurătorul și a achitat sau va achita prima de asigurare conform condițiilor prevăzute de acesta.

Contractul de asigurare este documentul juridic ce reglementează baza normativă între asigurător și asigurat în baza căruia asigurătorul este obligat, la survenirea cazului asigurat, să efectueze plata de asigurare asiguratului sau altei persoane în favoarea căreia este încheiat contractul dat.

Specificul legislației civile în sfera asigurărilor constă în aceea că asigură egalitatea în drepturi a tuturor participanților afacerii în asigurări, dar cu prioritatea asiguratului. Ceea ce demonstrează protejarea acestuia din mai multe motive. În primul rând, particularitățile manifestării esenței asigurării, care rezidă în faptul că asiguratul în momentul încheierii contractului de asigurare achită plata pentru asigurare, iar în schimb primește acoperirea de asigurare și nu un produs cu același cost. În al doilea rând, asigurarea diferă din cauza procedurilor complicate legate de calculele tarifelor de asigurare, despăgubirilor și sumelor de asigurare și este bazată pe o terminologie specifică ce complică înțelegerea documentelor de asigurare și multe aspecte ale tranzacțiilor în asigurări de către asigurat. În al treilea rând, interesele societăților de asigurări sunt aparate de profesioniști, care activează în cadrul asigurătorului.

În baza motivelor enumerate mai sus, sistemul legislației civile garantează egalitatea drepturilor și obligațiilor părților contractuale în asigurări prin prioritatea apărării intereselor asiguratului, fiindcă tranzacțiile în asigurări sunt dintre cele mai complicate tipuri de tranzacții în afaceri pentru client.

Intrarea în vigoare, în 2007, a noii Legi a Republicii Moldova „Cu privire la asigurări” este un pas important în dezvoltarea industriei asigurărilor în țara noastră. Un element semnificativ al legii este reglementarea activității tuturor participanților pieței de asigurări conform reformelor operate la etapa actuală în economia țării.

Legea prevede majorarea capitalului statutar minimum – o condiție necesară pentru participanții pieței naționale de asigurări, deoarece acesta este elementul de bază al capitalului propriu și factorul principal ce acționează nivelul solvabilității asigurătorului, care are un nivel insuficient în multe societăți ce activează pe piața de asigurare din republică. Legea stabilește capitalul statutar minim al asigurătorului de 15 milioane lei, la care se aplică:

- ✓ coeficientul 1 – pentru activitate de asigurări generale;
- ✓ coeficientul 1,5 – pentru activitate de asigurări de viață;
- ✓ coeficientul 2 – pentru activitate de reasigurare exclusivă.

La momentul înregistrării de stat, capitalul statutar al asigurătorului trebuie să fie depus integral de către fondatorii săi în formă bănească, condiție ce se menține și la majorarea acestuia. Asigurătorii care, la data intrării în vigoare a noii legi, dețin licențe pentru practicarea activității de asigurare, se vor conforma prevederilor Legii cu privire la asigurări în nouă redacție în termen de 5 ani de la data intrării în vigoare a acesteia. Categoria dată de asigurători sunt obligați să mențină capital social nu mai mic de 4 milioane lei – peste un an de la data intrării în vigoare a legii în redacție nouă; 6 milioane lei – peste 2 ani; 9 milioane lei – peste 3 ani; 12 milioane lei – peste 4 ani și 15 milioane lei – peste 5 ani.

Conform prevederilor noii legi, reglementarea activității intermediarilor în asigurări și reasigurări de asemenea a suferit modificări esențiale. **Intermediari în asigurări** sunt agenții de asigurare și brokerii de asigurare, iar **intermediari în reasigurări** sunt brokerii de reasigurare.

Intermediarul în asigurări și reasigurări este obligat să pună la dispoziția clienților, anterior încheierii, modificării sau reînnoirii contractului de asigurare sau de reasigurare, cel puțin informația referitor la: denumirea sa (numele său); sediul său (adresa); licența pe care o deține; contractul încheiat cu asigurătorul, în cazul în care este agent de asigurare; procedura de soluționare a eventualelor litigii dintre el și clienți.

Agentul de asigurare este persoană fizică sau persoană juridică ce deține din partea unui asigurător o autorizație valabilă, scrisă, denumită, conform Legii cu privire la asigurări, *contract de mandat*, pentru a acționa în numele acestuia.

Agentul de asigurare persoană fizică, pentru a-și desfășura activitatea, trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- ✓ să dispună de pregătire profesională de specialitate sau de competență, de cunoștințe și aptitudini în domeniul acestei activități;
- ✓ să dispună de un contract de asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare în valoare de cel puțin 5 milioane lei pentru fiecare solicitare de daune și în valoare globală de 10 milioane lei pe an pentru totalitatea solicitărilor de daune sau de o garanție echivalentă furnizată de un asigurător în al cărui nume activează sau al cărui împuternicit este;
- ✓ să nu aibă antecedente penale nestinse.

Agentul de asigurare persoană juridică este obligat să întrunească următoarele condiții:

- ✓ să aibă ca obiect de activitate numai intermedierea în asigurări;
- ✓ să dispună de un contract de asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare în valoare de cel puțin 5 milioane lei pentru fiecare solicitare de daune și în valoare globală de 10 milioane lei pe an pentru totalitatea solicitărilor de daune sau de o garanție echivalentă furnizată de un asigurător în al cărui nume activează sau al cărui împuternicit este;
- ✓ să nu fi fost declarat anterior insolubil și să nu facă obiectul unei proceduri de reorganizare sau de insolabilitate la data solicitării autorizației de la asigurător;
- ✓ să cuprindă obligatoriu în denumire sintagma „agent de asigurare”;
- ✓ să aibă asociați sau acționari, precum și persoane cu funcție de răspundere, fără antecedente penale nestinse;
- ✓ conducătorul său executiv să întrunească condițiile de pregătire și de experiență pentru această funcție conform actelor normative emise de Autoritatea de supraveghere.

Asigurătorul este responsabil față de asigurat pentru toate actele sau omisiunile agentului de asigurare, care activează din numele acestuia.

Brokerii de asigurare sau de reasigurare. Brokerul este un intermediar independent, persoană juridică organizată sub formă de societate pe acțiuni ori de societate cu răspundere limitată, care dispune de licență de activitate, eliberată în condițiile Legii privind licențierea unor genuri de activitate, precum și în condițiile Legii cu privire la asigurări.

Pentru a activa în calitate de broker de asigurare sau reasigurare, persoana juridică este obligată să îndeplinească următoarele condiții:

- ✓ să activeze sub formă de societate pe acțiuni ori de societate cu răspundere limitată;
- ✓ să dispună de un capital social, vărsat în formă bănească, a cărui valoare nu poate fi mai mică de 25000 lei;
- ✓ să dispună de un contract în vigoare de asigurare de răspundere civilă profesională în valoare de cel puțin 10 milioane lei pentru fiecare solicitare de daune și în valoare globală de 15 milioane lei pe an pentru totalitatea solicitărilor de daune;
- ✓ să desfășoare doar activitate de broker de asigurare sau de reasigurare;
- ✓ să păstreze și să pună la dispoziția Autorității de supraveghere, la cerere, registrele și înregistrările contabile care să evidențieze și să clarifice operațiunile efectuate în activitatea sa;
- ✓ să aibă un personal care să corespundă criteriilor de pregătire și calificare conform actelor normative privind cerințele profesionale pentru intermediarii în asigurări sau în reasigurări;
- ✓ să înființeze și să țină Registrul asistenților în brokeraj conform cerințelor stabilite de actele normative în vigoare în domeniul asigurărilor;
- ✓ să prezinte raportările financiare, altă informație privind activitatea sa, în modul stabilit prin actele normative în vigoare.

Brokerii de asigurare și de reasigurare, având împuterniciri din partea asiguraților sau reasiguraților, au dreptul să colecteze primele de asigurare sau de reasigurare, să plătească în numele lor despăgubiri în moneda prevăzută în contractul de asigurare sau de reasigurare, după caz, cu respectarea prevederilor legale în vigoare, să emită documente de asigurare sau de reasigurare în numele asiguraților sau al reasiguraților, după caz.

În cadrul activității sale de intermediere în asigurări și reasigurări, brokerul de asigurare și de reasigurare reprezintă interesele asiguraților (reasiguraților). Anterior încheierii contractului de asigurare (reasigurare), brokerul de asigurare și/sau de reasigurare oferă explicații și recomandări privind condițiile, termenele, limitele sau excepțiile contractului și prima de asigurare sau reasigurare.

Brokerul de asigurare sau de reasigurare poartă răspundere față de asigurat (reasigurat) pentru pierderile suportate de acesta dacă pierderile au fost cauzate prin neglijență și dezinformare sau prin alte omisiuni proprii față de asigurat (reasigurat), ceea ce foarte mult a ridicat responsabilitatea acestor participanți ai pieței de asigurări.

Conform prevederilor noii Legi cu privire la asigurări, activitatea de asigurare poate fi desfășurată exclusiv de către asigurați, sub formă de societate pe acțiuni de tip deschis, inclusiv cu investiții străine, care dețin licență de activitate.

În scopul garantării solvabilității, este necesar ca societățile de asigurări să păstreze corelația dintre mărimea mijloacelor proprii și obligațiunile de asigurare.

Divizarea activității de asigurări în două categorii: „asigurări de viață” și „asigurări generale”, conform noilor modificări, care se va desfășura în bază de licență, eliberată exclusiv pentru activitate în categoria „asigurări de viață” sau pentru activitate în categoria „asigurări generale” va permite, în primul rând, utilizarea rezervelor de asigurare conform destinației acestora, ceea ce este un moment pozitiv în reformele inițiate în sistemul național de asigurare. Deci, vor fi excluse cazurile când asigurații nu țin separat (pe categorii de activități) evidența formării și utilizării rezervelor de asigurare ce au scop ca asigurații să fie în stare să-și onoreze obligațiunile, care le are în conformitate cu contractele încheiate, iar mărimea acestora să acopere în întregime sumele plăților viitoare prevăzute.

Societatea de asigurare, care nu își acoperă obligațiile asumate în contractele de asigurare din propriile mijloace și rezerve, este obligată să garanteze îndeplinirea obligațiilor față de asigurat pe calea reasurării lor. Programul privind necesitățile de reasigurare este stabilit de Asigurații pentru fiecare an financiar.

Rezervele de asigurare, în esență, reprezintă datorii și, în majoritatea cazurilor, sunt obligațiuni de plată existente la data întocmirii raportului financiar. Stabilitatea financiară a asiguraților este influențată în mare măsură de eficacitatea utilizării mijloacelor economice obținute în urma formării rezervelor în calitate de sursă.

Activele admise să reprezinte rezervele de asigurare ale asiguraților nu pot servi drept obiect al contractelor de gaj, drept sursă de plată a obligațiilor asumate prin garanții bancare sau pentru acoperirea altor obligații față de creditori, precum și nu pot fi grevate de alte sarcini.

Din aceste considerente, la efectuarea plasamentelor în activele admise să reprezinte rezervele de asigurare, asigurații, conform Regulilor de plasare a fondurilor și rezervelor de asigurare, în redacție nouă (în vigoare la 26 mai 2006) sunt obligați să respecte următoarele norme de plasare:

1. Valori mobiliare – sunt admise să reprezinte până la 60% din totalul rezervelor de asigurare ale asiguratorului, inclusiv:

- valori mobiliare emise de stat sau de autoritățile publice locale – sunt admise să reprezinte până la 40% din totalul rezervelor de asigurare, cu condiția că nu mai mult de 10% din totalul rezervelor de asigurare pot fi acoperite de valori mobiliare ale unei autorități publice locale;
- valori mobiliare emise de rezidenți ai Republicii Moldova – sunt admise să reprezinte până la 40% din totalul rezervelor de asigurare, cu condiția că nu mai mult de 10% din totalul rezervelor de asigurare pot fi acoperite de valori mobiliare ale unui emitent.

2. Depozite bancare (depuneri) – sunt admise să reprezinte până la 70% din totalul rezervelor de asigurare, cu condiția că nu mai mult de 25% din totalul rezervelor de asigurare sunt plasate într-o bancă comercială.

3. Disponibilități în conturi bancare curente – sunt admise să reprezinte până la 20% din totalul rezervelor de asigurare.

4. Disponibilități în casierie – conform normelor pentru efectuarea operațiunilor de casă, dar nu mai mult de 3% din totalul rezervelor de asigurare.

5. Depozite la societăți cedente – sunt admise să reprezinte până la 10% din totalul rezervelor de asigurare, cu condiția că nu mai mult de 5% din totalul rezervelor de asigurare sunt acoperite de asemenea active ale unui cedent.

6. Terenuri și construcții – plasamentul într-un teren sau într-o construcție, sau într-un număr mai mare de construcții și de terenuri, care formează un întreg și care pot fi considerate ca o singură investiție, nu va putea depăși 10% din totalul rezervelor de asigurare, iar plasamentul efectuat în mai multe terenuri sau construcții nu va putea depăși 50% din totalul rezervelor de asigurare.

7. Creanțe de la asigurați și intermediari – sunt admise să reprezinte până la 15% din totalul rezervelor de asigurare ale unui asigurator cu condiția ca creanța unui subiect să nu depășească 5% din totalul rezervelor de asigurare.

8. Împrumuturi asiguraților – sunt admise să reprezinte până la 15% din totalul rezervelor de asigurare pentru asigurările de viață ale unui asigurator. Pentru fiecare contract de împrumut în parte împrumuturile nu pot depăși 2% din rezervele de asigurare și nu pot constitui mai mult de 80% din suma de răscumpărare pe contractul de asigurare.

În scopul neadmiterii riscului excesiv în sistemul de asigurări, în vederea protejării intereselor asiguraților și a menținerii capacității societăților de asigurare de a-și onora în orice moment îndeplinirea angajamentelor sale, conform Regulilor de plasare a fondurilor și rezervelor de asigurare, începând cu anul 2006 se calculează coeficientul de lichiditate, al cărui calcul fiecare asigurator este obligat să-l prezinte trimestrial, separat de Raportul Financiar, Autorității de supraveghere a asigurărilor.

Coeficientul de lichiditate se calculează de către asigurator prin următoarea formulă:

$$\text{coef. L} = \frac{\Sigma \text{ Active lichide}}{\Sigma \text{ Rezerve}},$$

unde:

Σ Active lichide – prezintă suma următoarelor active:

- valori mobiliare emise de stat sau de autoritățile publice locale;
- depozite bancare;
- disponibilități în conturi curente plus casieria;
- valori mobiliare emise de rezidenți, dar nu mai mult de 50% din totalul activelor lichide;

Σ Rezerve – prezintă obligațiile certe ale asiguratorului care includ următoarele valori:

1) pentru asigurările în afară de viață:

- rezerva de daune, cu excepția cotei daunelor acoperite de reasigurători;

2) pentru asigurări de viață:

- 0,5% din sumele asigurate, în cazul asigurărilor de deces;
- maximum dintre 0,5% din sumele asigurate și 10% din sumele de răscumpărare, în cazul asigurărilor care acoperă riscul de deces și la care este garantată o sumă de răscumpărare;

- 10% din sumele de răscumpărare, în cazul asigurărilor care nu acoperă riscul de deces și la care este garantată o sumă de răscumpărare;
- rezerva de daune, cu excepția cotei daunelor acoperite de reasigurători.

Asigurătorii au obligația de a menține coeficientul de lichiditate de cel puțin 1.

Conform prevederilor Regulamentului cu privire la garantarea solvabilității organizațiilor de asigurări, asigurătorul este obligat să dețină, pe durata activității sale, în orice moment, o marjă de solvabilitate disponibilă corespunzătoare activității desfășurate.

Marja de solvabilitate disponibilă este constituită din patrimoniul asigurătorului liber de orice angajament previzibil, cu excepția activelor nemateriale.

Marja normativă de solvabilitate a societăților de asigurare, care realizează alte tipuri de asigurare decât cele de viață, este egală cu nu mai puțin de 1% din sumele de asigurare respective, majorate (micșorate) cu suma obligațiunilor primite (transmise) în reasigurare.

Marja normativă de solvabilitate calculată a societăților de asigurare, care realizează tipuri de asigurare de viață, este egală cu mărimea de nu mai puțin 8% din sumele de asigurare respective.

Pentru societățile de asigurare, care realizează operațiuni de asigurare pe tipurile de asigurare, altele decât cele de viață, și pe tipurile de asigurare de viață, rezerva normativă de solvabilitate calculată se determină ca suma rezervelor normative de solvabilitate calculate pe asigurarea de viață și pe tipurile de asigurare, altele decât cele de viață, iar mărimea reală a mijloacelor proprii se calculează pe fiecare tip de asigurare proporțional cotei rezervelor și fondurilor de asigurare respective față de suma lor totală.

Calculul respectării rezervelor (marjei) de solvabilitate în asigurări se prezintă în baza următorului exemplu.

Exemplu. Conform informației din bilanțul contabil, societatea de asigurare dispune de următoarele mijloace proprii și rezerve de asigurare:

Tabelul 1

Mijloacele proprii ale societății de asigurare

Nr. crt.	Indicatorii	la 31 decembrie a anului precedent (lei)	la 31 martie a anului de gestiune (lei)
1.	Capital statutar achitat (c.311 - c.313 - c.314)	15.000.000	15.000.000
2.	Capital suplimentar (c.312)		20.000
3.	Rezerve stabilite de legislație (c.321)	200.000	200.000
4.	Rezerve prevăzute de statut (c.322)	20.000	30.000
5.	Alte rezerve (Fondul măsurilor preventive) (c.323)	23.000	31.000
6.	Profit nerepartizat (pierdere neacoperită) (c.331 + c.332 + c.333 - c.334 - c.111 - c.112 - c.251)	2.400.000	570.000
7.	Rezerva de asigurare pe asigurarea vieții (c.431)	2.000.000	2.300.000
8.	Rezerva de asigurare pe asigurările în afară de viață (c.432, 433)	6.700.215	8.420.100
9.	Suma de asigurare pe contractele de asigurare a vieții	200.000.000	230.000.000
10.	Suma de asigurare pe contractele de asigurare în afară de viață	240.500.200	320.000.060

Tabelul 2

Calculul marjei normative a solvabilității societății de asigurare

Indicii	Codul rândului	Suma la începutul perioadei gestionare (lei)	Suma la sfârșitul perioadei gestionare (lei)
I. Mijloace proprii (capital propriu)			
Capital statutar achitat (c.311 - c.313 - c.314)	010	15.000.000	15.000.000
Capital suplimentar (c.312)	020		20.000

Rezerve stabilite de legislație (c.321)	030	200.000	200.000
Rezerve prevăzute de statut (c.322)	040	20.000	30.000
Alte rezerve (Fondul măsurilor preventive) (c.323)	050	23.000	31.000
Profit nerepartizat (pierdere neacoperită) (c.331 + c.332 + c.333 - c.334 - c.111 - c.112 - c.251)	060	2.400.000	570.000
Diferențe din reevaluarea activelor pe termen lung (+-) (c.341)	070	0	0
Subvenții (c.342)	080	0	0
Alte mijloace considerate egale cu cele proprii (rezervele libere etc.)	090	0	0
Suma totală a mijloacelor proprii (rd. 010 + 020 + 030 + 040 + 050 + 060 + 070 + 080 + 090)	100	17.643.000	15.851.000
II. Rezerva de prime:			
- pe asigurarea vieții (c.431)	110	2.000.000	2.300.000
- pe tipurile de asigurare, altele decât cele de viață (c.432 + c.433)	120	6.700.215	8.420.100
Total rezerve (rd.110 + 120)	130	8.700.215	10.720.100
III. Suma totală de asigurare (fără transmise în reasigurare):			
- pe asigurarea vieții (suma rămasă)	140	200.000.000	230.000.000
- pe tipurile de asigurare, altele decât cele de viață (suma rămasă)	150	240.500.200	320.000.060
IV. Mărimea (rezerva) normativă a solvabilității:			
- pe asigurarea vieții (rd.140 · 8% : 100%)	160	16.000.000	18.400.000
- pe tipurile de asigurare, altele decât cele de viață (rd.150 · 1% : 100%)	170	2.405.002	3.200.000
Total rezerva normativă de solvabilitate (rd.160 + 170)	180	18.405.002	21.600.000
Abaterea mărimii reale a mijloacelor proprii și rezervelor de la cel normativ (+,-) (rd.100 + 130 - 180)	190	7.938.213	4.971.100

Mărimea reală a mijloacelor proprii și a rezervelor de asigurare ale societății de asigurări din exemplul dat este mai mare decât rezerva normativă a solvabilității; deci, aceasta are rezerve în asumarea obligațiilor de asigurare.

Societățile de asigurări care își asumă obligații ce depășesc capacitatea lor de executare urmează să le pună, în termen de trei luni, în corespundere cu normativele în vigoare prin transmiterea în reasigurare. Prin transmiterea unei părți din răspunderea sa reasiguratorului, societatea de asigurare poate garanta îndeplinirea obligațiilor sale față de asigurat, chiar și în cazul producerii câtorva cazuri de asigurare majore. Acest fapt reprezintă o garanție suplimentară pentru asigurat în ceea ce privește primirea despăgubirii de asigurare în mărimea prejudiciului suferit, ajutând în același timp asiguratorului să-și mențină stabilitatea financiară.

Sistemul asigurărilor contribuie la dezvoltarea viabilă și stabilă a economiei țării, reprezentând o premisă suplimentară pentru ridicarea nivelului de protecție a populației și pentru asigurarea proprietății cetățenilor și a agenților economici.

Crearea unui sistem național de asigurare necesită elaborarea și realizarea pe etape a unor măsuri orientate spre ridicarea calității serviciilor de asigurare, ceea ce presupune folosirea activă a potențialului intern al statului, inclusiv a posibilităților investiționale proprii.

Pentru atingerea acestui obiectiv au fost întreprinse numeroase măsuri privind perfecționarea legislației și supravegherii de asigurare în țară, însă situația actuală necesită îndeplinirea și a altor sarcini, nu mai puțin importante, cum ar fi:

- ✓ Perfecționarea bazei normative în domeniul asigurărilor conform legislației ce deja a intrat în vigoare;
- ✓ Implementarea tehnologiilor moderne în domeniul informatizării și automatizării activității de asigurări;
- ✓ Crearea condițiilor pentru dezvoltarea spectrului serviciilor de asigurări, în primul rând a tipurilor de asigurări de importanță socială;
- ✓ Propagarea în masă a sarcinilor elaborate și a reformelor desfășurate în activitatea de asigurări cu scopul de a obține ridicarea nivelului culturii asigurărilor în rândul populației țării;
- ✓ Implementarea diferitelor activități ce vor contribui la instruirea și perfecționarea cadrelor care activează în domeniul asigurărilor.

O deosebită importanță în reforma sistemului național de asigurări revine și cetățenilor Republicii Moldova, care trebuie nu numai să înțeleagă procesele date, dar și să participe activ la dezvoltarea acestora.

Aceste măsuri vor contribui ca sistemul de asigurări să prezinte unul dintre principalele instrumente ce asigură securitatea economică, dezvoltarea antreprenoriatului, protecția eficientă față de numeroase riscuri și să devină unul dintre principalele elemente ale sectorului financiar din țară. Nivelul dezvoltării asigurărilor în țară prezintă unul dintre indicii de stabilitate a economiei și este factorul ce acționează asupra acestei stabilități.

Bibliografie:

1. Legea „Cu privire la asigurări”, nr.407-XVI din 21 decembrie 2006 // Monitorul Oficial al Republicii Moldova. - 2006. - Nr.47-49/213.
2. Forumul IX Economic Internațional. „Problemele actuale și perspectivele dezvoltării pieței serviciilor de asigurări”, Petersburg, Rusia, 15 iunie 2005.
3. Convenția și obiectivele dezvoltării și consolidării pieței asigurărilor în Moldova pe termen mediu (2004-2007) // Monitorul Oficial al Republicii Moldova. - 2004. - Nr.175-177/1201.
4. Adamciuc N.G. Piața internațională de asigurări pe calea globalizării. - Universitatea de Relații Internaționale din Moscova, 2004. - 591 p.
5. Șahov V.V. Теория и управление рисками в страховании. - Москва: Финансы и статистика, 2003.
6. Soros G. Despre globalizare. - Iași: Polirom, 2002. - 176 p.

Prezentat la 20.03.2008